

חיבור יום ולילה

"קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה".

מי ששם גבולות במציאות, וקבע שאנחנו, בני האדם, נהיה כפופים למימדי הזמן והמקום הוא כמובן הבורא. אבל הוא עצמי, אינו כפוף למאומה. בהווייה האלוקית אין כל מגבלה.

כאשר ה' מוציא אותנו ממצרים, עם סיומן של עשר מכות, שכל אחת מהן מוכיחה שוב ושוב מיהו זה ששולט באיתני הטבע, ה'שובר את מחיצות הזמן: באופן מופלא, אנחנו יוצאים ממצרים "בעצם היום הזה" (שמות יב, י"ז) ובו בזמן "בחצי הלילה" (שמות יב, כ"ט).

המח אנושי לא יכול לקלוט הווייה שמתרחשת בשני זמנים במקביל. חז"ל מתארים שהקב"ה חלק את הלילה הפלאי הזה - חציו לגאולה העתידה לבוא וחציו ליציאת מצרים.

העניין הזה מונצח במועד המיוחד להקרבת קרבן הפסח: החל מיום י"ד ניסן, יום חול, בחצות היום, ועד למשך 12 שעות: ליל ט"ו בו, בשעת חצות הלילה.

אין חג נוסף שחוצה תאריכים וזמנים, רק חג זה, שממחיש לנו את היכולת שחלק לנו הקב"ה, לקדש חודשים וימים טובים.

השנה, יחול ערב פסח בשבת, מה שמאחד את קדושת היום השביעי, שמבריא את העולם מקודש לנצח, ואין לבני האדם השפעה עליו, עם קדושת יום י"ד ניסן, שבו חובתנו להקריב פסח, וקדושתו תלויה בקידוש החודש ע"י עם ישראל.

קדושות הזמן והאדם, מתאחדות בו.

הקרבת נאכל למשפחותינו דווקא, במקום הקדוש דווקא, כי הקדושות הללו חלות בזמן ובאדם גם דרך קדושת התא המשפחתי המיוחד לעם ישראל.

שנזכה לקדושת הזמן, המקום והאדם.

הרבנית חוה כוכב (מנסבר)

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם